

[Else Zeuthen.]

del af det normale, som kræves, for at pension kan tilkendes, og det er derfor indlysende, at den i meget høj grad afhænger af beskæftigelsesgraden som helhed.

At den tid, i hvilken en pension kan gøres hvilende, forlænges fra 1 til 3 år, er også et rimeligt forslag ud fra den tanke, at det er betydningsfuldt i så stor udstrækning som muligt at drage en erhvervshæmmet ind i produktionen igen eller at give ham beskæftigelse. Bevidstheden om, at der er en mulighed for en længere tilpasningstid til arbejdslivet, kan kun virke beroligende på nerver, som måske i forvejen er tyndslidte.

Ud fra et lignende synspunkt må man også se forslaget om, at der indføres den nye ydelse, invaliditetsydelsen, for dem, der vel er så svært handicappede, at de normalt ville kunne få invalidepension, men som alligevel vedbliver at arbejde; det er en opmuntring for de særlig energiske, men samtidig en foranstaltning, der ikke skulle koste samfundet noget, måske snarere tværtimod, fordi den kan formodes at holde nogle svært handicappede fra at søge pension.

Som nævnt af tidligere ordførere forøges de egentlige pensioner ikke, men derimod kun bistands- og plejetillæggene og bistands- og plejeydelserne. Også forslaget om, at disse ydelser skal udbetales fuldt ud og ikke er udsat for fradrag, hvor to samlevende ægtefæller begge er berettigede til dem, kan vi tiltræde såvel som den nye regel, at bistandstillæg også skal kunne anvendes til nødvendig pasning af husholdningen.

Der er et par spørgsmål, som jeg er en lille smule betænkelig ved. Det ene er, at man nu vil gå over til — og det er jo en følge af hele ordningen — at opkræve et pensionsbidrag også af dem, der under den nuværende tilstand er fritaget for at betale invalidepensionsbidrag. Jeg vil gerne have lov til i udvalget at drøfte dette forhold nærmere. Det andet, som vi i min gruppe i hvert tilfælde nærer nogen betænkelighed ved, er det, at der stadig væk er så stor en spændvidde mellem de ydelser, der tilkendes borgerne på landet, og dem, der tilkendes borgerne i byerne. Jeg vil gerne spørge den højtærede socialminister, om der er nogen mulighed for, at man snart kan få gjort denne spændvidde mindre.

Alt i alt må jeg imidlertid sige, at man

med disse forskellige forslag søger at øge hjælpen til dem, der er mest handicappede, og man forudsætter, at de, der har mulighed for at kunne klare sig, inddrages i produktionen og arbejdslivet.

Af disse grunde og også som følge af en række andre, mindre, men praktiske forslag som f. eks., at der kommer en repræsentant for De samvirkende Invalideorganisationer ind i invalideretten, og at retsformanden selv skal kunne afgøre helt oplagte sager, hvorved administrationen lettes, kan vi tilsige den højtærede socialminister en velvillig behandling af det foreliggende lovforslag i det udvalg, der nedsættes.

Ayoë Herbøl: Som et led i den række af sociale reformer, som den højtærede socialminister har fremsat forslag om i denne regerings tid, er turen kommet til en reform af invalidepensionen, som sammen med folkepensionen nu bliver indarbejdet i én lov, og samtidig ophæves de tilsvarende love og bestemmelser i socialreformen af 1933. Invalidepensionen bliver nu en automatisk ordning, og bidrag til denne pension opkræves over skattebilletten sammen med folkepensionsbidraget og er fastsat til $\frac{1}{4}$ pct. af skalaindkomsten. Denne automatiske ordning medfører naturligvis, at helbreds- og aldersbetingelser nu må bortfalde, ligesom retten til invalidepension ikke kan bortfalde på grund af kontingentrestance, således som det kunne ske tidligere. Kontingentrestancer vil nu blive behandlet efter almindelige regler for skatterestancer.

Det ærede medlem hr. Søren Andersen kunne ikke forstå, at retsforbundet var gået med til den form for finansiering, som er foreslået i lovforslaget, men vor motivering har været, at vi af den redegørelse, der var kommet fra sygekassedirektoratet, kunne se, at ordningen ville betyde en meget praktisk forenkling og en meget stor besparelse i administrationen, og det synes vi også indeholder en liberal islæt.

Den forbindelse mellem medlemskabet af sygeforsikringen og invalidepensionen, som hidtil har eksisteret, er sådan set kun tilsyneladende ophævet, idet retten til at oppebære invalidepension eller folkepension ifølge lovforslagets § 16, stk. 4, gøres afhængig af, at man søger optagelse som nydende medlem i sygeforsikringen.